

BOG Z VAMI IZ DNEVA V DAN IZ TEDNA V TEDEN v prestopnem letu 2004.

Tako smo vam zaželeli za popotnico v letu 2004 na koledarju Misli, informativnega mesečnika za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji. In tako tudi resno mislimo: Naj bo z Bogom začeto in živeto vse leto, vsi trenutki, ki so nam podarjeni od Stvarnika, ki ga po Jezusovih besedah moremo klicati za Očeta in nam je svojo mater Marijo podaril tudi za našo Mater in Kraljico. Z njemim praznikom, praznikom Marije, svete Božje Matere, smo pričeli prvi dan novega leta 2004.

Koncem januarja smo imeli po Avstraliji kar nekaj neurij. Tako je bilo poleg neurij na severu Avstralije tudi v Melbournu in Brisbanu, kjer so se ceste spremenile v rečne struge. Lučaj kamna iz Kew, kjer domujem, so se vozili s čolni. Brat veter mi je neki dan razmetal mizo in na tleh je obležal papir z natiskanim sporočilom, ki sem si ga nekoč shranil: Vzemi si čas. Ker ob začetku leta še kako razmišljam prav o času, sem v delu brata vetra videl Božji prst, da to sporočilo delim z vami. Takole pravi:

Vzemi si čas za premišljevanje. To je vir moči.

Vzemi si čas za igro. To je skrivnost mladosti.

Vzemi si čas za študij. To je studenec modrosti.

Vzemi si čas za prijaznost. To je pot k sreči.

Vzemi si čas za smeh. To je glasba duše.

Vzemi si čas za delo. To je cena uspeha.

Vzemi si čas za dobra dejanja. To je ključ do nebes.

Vzemi si čas za molitev. To je pot k Bogu.

Vzemi si čas za razdajanje. Prekratko je življenje, da bi bili sebični.

Vzemiva si čas, draga rojakinja, dragi rojak, za branje Misli!

Prav gotovo boste tudi v tej prvi dvojni številki Misli v letu 2004 našli kaj zanimivega in vzpodbudnega ob vsej resničnosti vsakdanjika, ki ga živimo. Napnimo jadra, da v njih ujameмо Duha Očeta, ki nam je podaril Božje posinovljenstvo. V Njegovem imenu in zanj živimo. Tudi, ko umiramo, se prebujamo za večnost! V ponižnem zaupanju Vanj sprejemamo milost časa, ki nam je podarjen. Ko torej rečem: Vzemi si čas, pravzaprav hočem reči, da sem pripravljen sprejemati Njegov dar. **pater Ciril**

V postni čas

Pa se ustavi pri katerikoli verski skupnosti, povsod najdeš določene stvari, ki so vsem skupne. Mnogim vera v Boga Stvarnika... mnogim pripomočki, ki nam pomagajo živeti v povezanosti z njim... Le kje ne najdeš zaradi tega molitve, posta in miloščine!...

Post je danes mnogim le pripomoček za vitko telo, drugim skrb za zdravje in zato dolgo življenje. Zato je geslo 'mens san in corpore sano' mnogim priljubljeno. Ne le posamezniki, v glavnem vse verske skupnosti uporabljajo post za duhovno rast.

Zato najdemo v Svetem Pismu veliko spodbud za molitev, post in miloščino... O tem govori Stara zaveza in tudi v Novi zavezi Kristus to priporoča in s tem post naroča. Ko je apostolom rekel: "Kdor vas posluša, mene posluša", je krepko podprl njihovo zakonodajo. In s temi 'očali' glejmo ne samo prvo ali drugo, ampak vse cerkvene zapovedi, pa naj govore o posvečevanju dneva ali o sklepanju zakona po cerkvenih naredbah, o prejemu zakramentov evharistije ali sprave, prav tako o postu na zapovedane postne dni...

Le čemu govoriti danes o postu, ki ga je cerkveno vodstvo 'odpravilo', trdijo nekateri. Ne, post ni odpravljen. Samo olajšave so nam na razpolago, kot je razbrati v vsakoletnih opozorilih v februarju. Seveda, ko govorimo o postu, mislimo

Postni čas je kot Great Ocean Road, ki nas vodi k Dvanajstim apostolom in zadnji večerji.

predvsem le na zdržek od mesnih jedi. To velja za vse petke v letu in pepelnično sredo. Toda med letom smemo zamenjati, četudi ni tako važen vzrok, medtem ko je v postnem času potreben kar primeren resen vzrok za zamenjavo. Ne morem se postiti, zato bom kaj drugega napravil v zameno. Ne pozabimo: grešniki smo, potrebujemo pokore, pa naj bo taka ali drugačna, naj bo MOLITEV ali OBISK BOLNIKOV, delo ali premagovanje JEZIKA,... MILOŠČINA ali ...

Poglejmo sedaj, kaj nam Cerkev za čas, ki ga bomo s pepelnično sredo začeli (letos 25.02), posebej priporoča.

Postni čas, ki se začne s pepelnično sredo, nas vsako leto pripravlja na veliko noč.

Naj bo to res čas milosti, duhovne poglobitve in dobrih del, ki jih bomo darovali za potrebe Cerkve in vsega sveta.

Cerkev za postni čas določa tudi posebne oblike spokornosti.

Strogi post je na pepelnično sredo in na veliki petek. Ta dva dneva se le enkrat na dan do sitega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta.

Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta.

Kadar je petek na praznik (cerkveni ali državni) ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb...), post in zdržek odpadeta.

Kaj pa duhovniki, redovniki in redovnice, ki se hranijo doma? Zanje ne velja olajšava. Naj se vsaj ti resneje postijo in žrtvujejo ter kličejo blagoslov na vse zaupano jim ljudstvo!

Verjetno v postnem času ne bo brez žrtev. Prav. Bo pa velika noč (11. aprila) bolj vesela in veselje, ki ga bomo nosili v srcu, bomo lahko podelili bližnjemu - z voščili!

Opozorilo zase in zate pripravil

p. Filip ofm

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

VATIKANSKI SPORAZUM. Državni zbor je 28. januarja potrdil sporazum o ureditvi pravnih vprašanj med Svetim sedežem in Republiko Slovenijo. S tem se je končala več kot desetletna pot urejanja odnosov, ki so za evropske države nekaj normalnega, v Sloveniji pa se je zapletalo predvsem zaradi nasprotovanja nekdanjih komunistov. Tako imenovani vatikanski sporazum je bil podpisan 14. decembra 2001 po končanih pogajanjih med Slovenijo in Svetim sedežem. Vlada je 14. januarja 2002 besedilo sporazuma poslala državnemu zboru, potem je sporazum romal v ustavno sodišče. Tam so po slabih dveh letih ugotovili, da ni v nasprotju z ustavo. Zdajšnjo potrditev sporazuma so pozdravili tudi slovenski škofje. V njihovem imenu je dal posebno izjavo ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode. Zapisal je takole: »Ratifikacija vatikanskega sporazuma bo nedvomno utrdila mednarodni ugled slovenske države. Hkrati bo sporazum, ko ga bo potrdil še Sveti sedež, služil kot pravna osnova za reševanje odprtih vprašanj med Republiko Slovenijo in katoliško Cerkvijo. Sporazum ne prinaša posebnih novosti, vendar je za slovensko katoliško zavest pomemben poudarek v preambuli o večstoletni zgodovinski povezanosti med slovenskim narodom in katoliško Cerkvijo. Pomembna je tudi interpretacija 7. člena ustave Republike Slovenije, ki govori o ločenosti med državo in Cerkvijo in ga nekateri razlagajo v smislu izločanja Cerkve iz javnega življenja. Vatikanski sporazum njuno ločenost pojmuje v tem smislu, da sta država in katoliška Cerkve vsaka v svoji ureditvi neodvisni in samostojni ter se zavezujeta k sodelovanju pri napredku človekove osebe in skupnega dobrega. Pomemben in daljnosežen je tudi 14. člen, ki pravi, da si bosta Republika Slovenija in Sveti sedež nadalje prizadevala obravnavati vsa odprta vprašanja, z namenom, da prideta do skupne

sporazumne rešitve. S tem se odpira možnost za normalizacijo položaja katoliške Cerkve v Republici Sloveniji.

Slovenski škofje upamo, da bo ratifikacija sporazuma med našo državo in Svetim sedežem ugodno vplivala na ozračje v naši javnosti v smislu sproščenega dialoga, zaupanja in medsebojnega spoštovanja.«

NOVA ŽUPNIJA V CELJU. V knežjem mestu je zaživela nova župnija, ki obsega Hudinjo, Trnovlje, Šmarjeto in Prekorje. Tako je na Hudinji pred tedni začel rasti novo mladinsko in pastoralno središče - Don Boskov center. Ob njem bo kasneje zrasla še cerkev, posvečena blaženemu Antonu Martinu Slomšku. Novo župnijo, ki bo imela kasneje tudi svoj vrtec, igrišča, športno dvorano, župnišče in stanovanja, upravljajo salezijanci.

BLIŽA SE VSTOP SLOVENIJE V EVROPSKO ZVEZO. Kot je znano bo Slovenija 1. maja letos skupaj z devetimi kandidatkami postala polnopravna članica Evropske zveze. Pristopno pogodbo je konec januarja z veliko večino glasov potrdil tudi slovenski parlament. Poslanci in poslanke bodo v prihodnjih tednih odločali tudi o tem, kakšno naj bi bilo sodelovanje vlade in parlamenta v zadevah Evropske zveze. Vlada je v zvezi s tem pripravila ustrezen zakon, ki je zdaj v obravnavi v državnem zboru. Doslej je bilo največ razprav o tem ali naj za evropske zadeve pristojni delovni telesi zasedata javno ali tajno. Sedanja vladna koalicija, v kateri so večinoma tisti politiki, ki so imeli glavno besedo v komunističnem režimu, želijo čim več razprav skriti pred javnostjo, opozicija pa se zavzema za javne obravnave, saj te tudi v evropskih ustanovah potekajo javno. Doseči bo potrebno tudi dogovor, v kolikšni meri naj bodo stališča državnega zbora o evropskih zadevah zavezujoča za vlado. Kot je znano, bo imela Slovenija v Evropski zvezi

tudi svojega komisarja. Za to mesto je predsednik vlade Tone Rop predlagal dosedanjega ministra za evropske zadeve Janeza Potočnika. Slednji ne pripada nobeni stranki, sodeluje pa v sedanji vladi. Na zaslišanju pred odborom za zunanjo politiko in komisijo za evropske zadeve je dejal, da je pripravljen sodelovati z vsemi političnimi skupinami v Evropskem parlamentu. Ker se bližajo tudi volitve v Evropski parlament, slovenske parlamentarne stranke že pripravljajo liste za volitve, ki bodo potekale meseca junija. Na listi je sedem kandidatov in med njimi naj bi bile vsaj tri ženske. Nosilec liste v Novi Sloveniji je Lojze Peterle, v Slovenski demokratični stranki pa Miha Brejc. Druge stranke še niso dokončno oblikovale svojih list.

ZA ŠOLO PO MERI ČLOVEKA. Slovensko šolstvo je v zadnjih letih doživelo precej sprememb. Namesto osemletke smo dobili devetletko, ki pa še ni povsem zaživela. Ker so prenovi v največji meri vodili tisti, ki so o šolstvu odločali tudi v komunističnem sistemu, je prenovljena šola prilagojena njihovim pogledom na učenje, vzgojo in oblikovanje mladih. Pravijo, da je laična, v resnici pa ostaja tako kot prej v veliki meri ateistična in kot je bilo včasih običajno, sovražna do Cerkve, obenem zanemarja vzgojno plat. Prav zato je konec prejšnjega leta zaživela Pobuda za šolo po meri človeka. Pobuda je najvišje predstavnike države opozorila na preveliko obremenjenost otrok v zadnjih letih devetletke in na nekatere druge pomanjkljivosti. Ker ni bilo pravega odgovora, so začeli konec letošnjega januarja zbirati podpise ne le v podporo tej pobudi, ampak tudi v podporo široki javni razpravi o težavah slovenskega šolstva, v kateri bi do besede prišli tudi tisti, ki doslej niso imeli nobene možnosti pri odločanju, predvsem pa starši. Pobuda trenutno odpira vprašanje priznanja tistih dejavnosti, ki jih otroci obiskujejo zunaj šolskega programa. Gre za tuje jezike, športne dejavnosti, glasbeno in baletno šolo pa tudi župnijski verouk, ki bi jih lahko priznali kot obvezne izbirne predmete v novi devetletki. Pobuda pa namerava v prihodnje opozoriti še na druga vprašanja, ki zadevajo šolski sistem.

SLOVENSKA MATICA. Vsem nam je dobro znana prva in najstarejša slovenska knjižna založba - to je Mohorjeva družba, ki je pred nekaj leti praznovala 150-letnico delovanja. Te dni pa praznuje svojo 140-letnico delovanja Slovenska matica, ki so jo ustanovili starslovinci z namenom, da bi izdajala

poučne in strokovne knjige v slovenskem jeziku. Slovenska matica je tako skozi desetletja dopolnjevala ponudbo Mohorjeve družbe. Ob letošnjem jubileju je predsednik države Janez Drnovšek Slovenski matici izročil zlati častni znak svobode Republike Slovenije. Prejela ga je za izjemen delež pri širjenju knjige in kulturnem znanstvenem poslanstvu med Slovenci.

JANEZ MENART. Mnoge rojake je 22. januarja pretresla vest, da je po daljši boleznici v 75. letu starosti umrl pesnik Janez Menart. S Cirilom Zlobcem, Tonetom Pavčkom in Kajetanom Kovičem je leta 1953 objavil znamenito pesniško zbirko *Pesmi štirih*. Ta drobna knjižica predstavlja eno temeljnih pesniških dejanj v razvoju slovenske povojne lirike. Janez Menart se je rodil 29. septembra 1929 v Mariboru. V Ljubljani je diplomiral iz slovenskega jezika in primerjalne književnosti. Kot lektor, dramaturg in vodja lutkovnega oddelka se je najprej zaposlil pri Triglav filmu. Kasneje se je zaposlil na RTV Ljubljana. Med letoma 1966 in 1968 je predsedoval Društvu slovenskih pisateljev, nato je bil dolga leta dramaturg na televiziji Ljubljana in v letih od 1979 do 1991 urednik v Mladinski knjigi, kjer je med drugim vodil program knjižnega kluba. Leta 1983 je bil izvoljen za izrednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Pisal je tradicionalno izpovedno, pripovedno in satirično poezijo. Poleg pesnikovanja se je ukvarjal s prevajanjem, zlasti klasične angleške in francoske romantične poezije ter dram. Izdal je vrsto samostojnih pesniških zbirk, med njimi so *Prva jesen*, *Časopisni stih*, *Bela pravljica*, *Semafori mladosti*, *Srednjeveške balade*, *Pod kužnim znamenjem*, *Srednjeveške pridige in balade*. Njegov je tudi izbor slovenske umetne pesmi od začetkov do današnjih dni, ki je izšel leta 1969 pod naslovom *Iz roda v rod duh išče pot*. Na štiristo straneh je pesmi številnih avtorjev, ki predstavljajo bisere slovenske poezije; izbral je tisto, kar je najboljše. Zato ne preseneča, da je v knjigi tudi nekaj pesmi Franceta Balantiča, ki ste ga v tistih letih zaman iskali na knjižnih policah.

RUDI ŠELIGO. Le nekaj ur za novico o smrti Janeza Menarta smo izvedeli, da se je od zemeljskega življenja poslovil tudi pisatelj, dramatik, publicist, urednik in politik Rudi Šeligo. V slovensko zgodovino se je - poleg svojih izjemnih literarnih del - zapisal kot eden izmed tvorcev samostojne

Slovenije. Rodil se je 14. maja leta 1934 na Sušaku pri Reki. Po študiju filozofije in psihologije je opravil še magisterij iz estetike. Vrsto let je delal na Zavodu za organizacijo dela v Kranju. Sourejal je Revijo 57 in Perspektive, bil glavni urednik Problemov in knjižne zbirke Znamenja pri založbi Obzorja v Mariboru ter sodeloval pri Novi reviji in mesečniku Ampak. Kot predsednik Društva slovenskih pisateljev med leti 1987 in 1991 je sodeloval pri slovenski demokratizaciji in osamosvajanju. Bil je med ustanovitelji Slovenske demokratične zveze in bil 1990 izvoljen za njenega poslanca v slovenski skupščini. V tem času je vodil parlamentarni odbor za kulturo. Med leti 1990 in 1994 je bil predsednik sveta RTV Slovenije, več let pa je bil tudi predsednik Borštnikovega srečanja. Od junija do novembra 2000 je bil minister za kulturo v Bajukovi vladi; v tem času je skupaj s sodelavci objavil Slovenski nacionalni kulturni program. Rudi Šeligo je začel pisati sredi petdesetih let. Prva besedila je objavil v Tribuni in Naših razgledih. Sprva je pisal novele in daljše pripovedi, zatem romane in drame, v kasnejših letih pa še eseje. Med njegova najpomembnejša dela sodijo drame Čarovnica iz Zgornje Davče, Lepa Vida, Svatba, Ana in Volčji čas

ljubezni, med proznimi deli pa poleg Triptiha Agate Schwarzkobler in Izgubljenega svežnja, še roman Rahel stik, Demoni slavja, črtice in legende Molčanja in številna druga. Rudi Šeligo je leta 1989 prejel Prešernovo nagrado za dramska in prozna dela, leta 2003 pa je za roman Izgubljeni sveženj prejel nagrado kresnik za najboljši roman. Zadnja leta je bil izredni član SAZU. Zanimivo usodo je doživel njegov Slovenski nacionalni kulturni program. Čeprav so vsi priznavali, da je dobro narejen in da ga nujno potrebujemo, ga je nova vlada popolnoma prezrla in sestavila svojega, ki nima veliko skupnega s široko kulturno politiko. Tudi zato so Šeligovi politični sopotniki na žalni seji izrekli obljubo: "Danes lahko rečem, da bomo Slovenski nacionalni kulturni program, s katerim je Rudi Šeligo zaokrožil svoje politično delo, slej ko prej začeli uresničevati. Da ne bo neuresničen obledel neke odvzeten od praktičnega uma, ki si je po volitvah leta 2000 zadal kot prvo nalogo, da ga revidira. Ampak, da bo v novih okoliščinah, ki nastopijo s prvim majem letos in za katere je bil pravzaprav napisan, slej ko prej postal temelj naše narodne samozavesti..., s katero lahko samozavestno vstopamo v evropski prostor."

Iz naših misijonov

Predraga Angelca, Marija in pater Ciril!

Kako sem bila vesela, ko sem zagledala Tvojo pisavo, Angelca. Ali je to res? A predno se razklepetam, naj vam vsem zaželim obilje milosti ob prazniku Jezusovega rojstva. Naj njegova luč, mir in ljubezen vedno ožarja vaša srca. V novem letu pa Božji blagoslov in vse dobro. Bog povrni za Misli. Redno jih z veseljem prebiram, le stran za mlade izpustim, ker ne znam več angleško. Zanimivo, da sem prav po Mislih doživela veliko bližino nas Slovencev po svetu. Res pa je, da sem za pisanje vedno bolj lena. No sedaj je tako vroče, da se lahko piše le s krpo pod roko, drugače se lepi na papir. Sicer ste tudi vi v poletju, kajne? Še naprej se vam priporočam za Misli, saj vas nekatere tudi osebno poznam: Tebe Angelca, p. Cirila, ko je bil na Brezjah in na Zabreški planini, p. Filipa Rupnika še iz mladih let, ko je bila njegova sestra Nežka v Vrtojbi (blizu moje rojstne vasi) za kuharico v župnišču; pa Marijo Anžič 'iz misijonskih let'. Mi na misijonu nadaljujemo. Vedno je kaj novega.

Letos smo v adventu organizirali počitnice z Marijo – Oznanjenje, obisk tete Elizabete, rojstvo v Betlehemu – tri tedne, vsak dan po 150 otrok in 25 mladih. Molili, peli, risali, pisali in za konec iz gline oblikovali domače jaslice. Zelo lepo, a zvečer en sam velik vzdih in objem vzglavnika, da si nabereš novih moči za naslednji dan. Bog je čudovit! Ko se mu do konca prepustiš, te res ne izpusti iz svojih ljubečih rok. Sedaj načrtujem, da bom kaj več napisala za prijatelje in dobrotnike. Bodo pač voščila po praznikih, a vem, da so dobre misli vedno dobrodošle. Oprostite mi, da sem vsega po malo nametala a tudi nocoj, čez 10 minut bo sveti Štefan, že komaj gledam, ker pa pater zjutraj odpotuje v mesto, moram pohiteti, da odpošlje pismo.

Še enkrat en velik Bog plačaj za vse in ob Mislih in pri Jezusu vedno združena z vami vsemi vaša hvaležna sestra

Tadeja Mozetič, misijonarka v Paragvaju
(iz pisma Angelci Veedetz)

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

V ADVENTNEM ČASU je bilo v našem verskem središču pravo božično razpoloženje v stilu zahodnega sveta. Na drugo adventno nedeljo, prvo v mesecu je našo skupnost obiskal Miklavž, predvsem mlade, ki so ga nestrno čakali. Ob lepem, sončnem nedeljskem jutru je bilo tudi tokrat več otrok, vedeli so, da jim bodo starši, predvsem stari starši pripravili presenečenje in jih obdarovali po Miklavžu. Odkar ni več Ignaca Ahlina in Filipa Ivančiča, ki sta vestno nadomeščala svetega Miklavža, je to nalogo prevzel gospod Mario Jenko. Fotografija pričuje, da delo opravlja kot se za to spodobi. Ob darovih staršev in starih staršev je tudi versko središče obdarovalo vsakega otroka. Po končanem slavlju v cerkvi so otroci nadaljevali svoje veselje v dvoranci in so odhajali veseli na svoje domove. V torek, 9. decembra, smo imeli izseljenski pastoralni delavci božično veselje, ki ga je pripravilo naše versko središče. Zbralo se nas je kljub vročini kar 45. Gospodinje so pripravile večerjo v lepo

okusno okrašeni dvoranci. Po večerji so razpoloženi duhovniki zaigrali na kitare, iz East Timorja pa je spremljal na bobne, vsi smo zapeli božične pesmi. Obiskal nas je Miklavž, kar je bilo prvič in nekaj slovenskega. Miklavž (madžarski duhovnik) in angel (italijanska sestra) sta vse spravila v smeh, celo zaplesali smo v velikem raspoloženju. Ob koncu družjenja se je direktorica izseljenskih duhovnikov opravičila, da je nadškof bil zadržan, pa smo bili kar veseli, da ga ni bilo, (bilo bi vse bolj uradno), vsi smo bili sproščeni in sestre se verjetno že dolgo niso tako nasmejale, kot ob tej priliki. Na misel mi je prišel obisk papeža Janeza Pavla II. ob prvem obisku Sloveniji, kako je bilo vse pripravljeno kot nikjer drugje in verjetno ne bo nihče dosegel Slovenije. Podobno bo težko pripraviti podobno božično slavlje, kot je bilo v našem slovenskem verskem središču.

Z božično devetnevnico smo se pripravljali na praznik Jezusovega rojstva. Vsako dopoldne je bila sveta maša, kljub temu, da je bila maša v pozni dopoldanski uri se je vedno kar nekaj naših rojakov zbralo, k sveti maši. Že dober teden pred božičem smo postavili božično drevo in jaslice, ter okrasili drevesa letos je bil oltar še posebej lepo pripravljen ves v cvetju, vrtnice iz vrta Marije in Jožeta Vuzem so krasile našo cerkev. Na sveti večer je bila tudi letos sveta maša za ostarele in otroke, ki k polnočnici ne morejo. Pred dvema letoma je prišlo kar nekaj odraslih, lansko leto pa je bilo na(moje) veliko presenečenje kar precej otrok, tako, da je bila maša v angleščini (mladi ne

Božična večerja izseljenskih pastoralnih delavcev v središču svete Družine. Na fotografiji vidimo, kako sestre režejo božično torto.

razumejo slovensko, ker starši ne znajo slovensko, saj eden ne) vlogo pridigarja je prevzela naša katehostinja Ančka Ahlin in jo čudovito izpeljala v obliki dialoga. Zanimivo je bilo videti in slišati, kako so otroci z navdušenjem sodelovali, odgovarjali na vprašanja in govorili, kdo se je rodil na božič, kaj božič pomeni... Verjetno, če bi se pripravljali na to večerno mašo, ne bi bilo tako lepo, kot je bilo vse spontano in doživeto. Starši so izrazili željo, da bi za letošnji božič zopet pripravili podobno večerno mašo. Upajmo,

Miklavž nagrajuje dobre otroke.

da bomo z Božjo pomočjo, pomočjo staršev in otrok še kaj bolj doživeto pripravili. Za polnočnico je bilo letos več ljudi, kakor lansko leto. Med mašo so sodelovali otroci in odrasli. Odrasli so pri darovanju prinesli prižgane sveče v spomin na svoje drage že pokojne starše, bilo je prijetno božično vzdušje. Na sam božič pa je bilo kar precej manj ljudi kot ob nedeljah. Razumljivo, večina je bila pri polnočnici.

Praznik svete Družine, zavetnikov našega misijona, je bil lep. Misel na družino - Sveto Družino. Zakaj je p. Bazilij izbral sveto Družino za zavetnico..? Sveta Družina na begu v Egipt, naši rojaki po vojni na begu v svet, za boljšim kosom kruha in svobodo. Na tej poti jih je izročil sveti Družini, da bi ostali zvesti Bogu in slovenskemu narodu.

Sodelovanje vernikov - prinašanje darov - pri sveti daritvi ob praznovanju zavetnikov cerkve.

Koliko jih je še zvestih...? Še so zvesti in Bog daj, da bi ostali še naprej.

Novo leto kljub temu, da je bilo za nekatere neprespano in utrujeno je prišlo k maši ki je bila kot ob nedeljah, prvič toliko ljudi. Zastavilo se mi je vprašanje; Kaj se je zgodilo, da je tako lep obisk svete maše..? Ostareli smo in mir v svetu je na trhljih nogah kakor tudi načeto zdravje,... vsi iščemo Božjo bližino, pomoč in blagoslov, za katerega smo prosili na prvi dan novega leta!

Bog daj, da bi vsa ta doživetja obrodila sadove v našem življenju, v naših domovih, naši skupnosti in v svetu!

KRST: 17. januarja 2004 je bila sprejeta v občestvo Božjih otrok PAYGE MAREE GESZNER - mama Tania Maree in oče Steven Geszner - botra pa Jozef in Bernice Geszner. Payge želimo, da bi bila zdrava in rastla v modrosti pri Bogu in ljudeh. Staršem čestitke!

15. februarja bomo obhajali 21. obletnico naše cerkve. Ta dan bo tudi prvo sveto obhajilo. Po maši bomo imeli skupno kosilo! Vse rojake lepo vabim.

25. februarja je pričetek štiridesednevnega posta. Na pepelnico bo zvečer ob 7. uri sveta maša, med mašo bo pepeljenje v spomin na spokornost in našo smrt. V postu bo vsak petek dopoldne sveta maša in po maši križev pot in molitev za duhovniške in redovniške poklice. Ves post bo ob petkih po maši priložnost za spoved! Več o postni dejavnosti v prihodnjih Mislih!

Vsem rojakom, ki ste mi poslali voščila in darove za božične praznike in darove za cerkev, se iz srca zahvaljujem z Bog povrni!

Verouk za naše birmance je vsako prvo in tretjo nedeljo ob 9.30 do 10.30 dopoldne.

Letošnji mladinski koncert bo v Adelaidi prvo soboto v oktobru, 2. oktobra. Več o koncertu prihodnjič.

p. Janez